

**Wyrok Trybunału Arbitrażowego do Spraw Sportu przy Polskim Komitecie Olimpijskim
wydany w dniu 23 czerwca 2003 roku**

Teza:

- 1. W postępowaniu dyscyplinarnym, organ jurysdykcyjny polskiego związku sportowego, nie może stosować kar nieprzewidzianych w przepisach dyscyplinarnych obowiązujących w tym związku.**
- 2. Rygorystyczna procedura obowiązująca w postępowaniu dyscyplinarnym jest naruszona, gdy organy dyscyplinarne polskiego związku sportowego nie zawiadamiają zawodnika o wszczęciu przeciwko niemu postępowania, lub gdy pozbawiają go możliwości uczestnictwa w posiedzeniach organów dyscyplinarnych, składania wyjaśnień, dostarczenia dowodów itp.**

Trybunał w składzie:

Przewodnicząca - Maria ZUCHOWICZ

Arbiter – Andrzej BACZEWSKI

Arbiter - Elżbieta MUCHA

Protokolant - Bogusława ZALEWSKA

Po rozpoznaniu w dniu 23 czerwca 2003 roku skargi zawodnika R. D. z dnia 25 kwietnia 2003 roku na decyzję Komisji Dyscyplinarnej (...) z dnia 24.02.2003 roku, utrzymanej w mocy przez Zarząd (...) decyzją z dnia 1 kwietnia 2003 roku w sprawie dyskwalifikacji zawodnika R. D. na okres 18 miesięcy od dnia 24 lutego 2003 roku do dnia 24 sierpnia 2004 roku i kar dodatkowych, działając na podstawie par. 1 pkt 2, par. 99 i par. 106 Regulaminu Trybunału Arbitrażowego do Spraw Sportu przy Polskim Komitecie Olimpijskim i art. 98 kpc.

postanawia

1. Zmienić zaskarżoną decyzję dyscyplinarną w ten sposób, że wymierza się R. D., w oparciu o par. 11 pkt 2 I/a Regulaminu Dyscyplinarnego (...) karę zasadniczą w postaci nagany pisemnej, odstępując równocześnie od wymierzania kar dodatkowych, wymienionych w zaskarżonym orzeczeniu.
2. Zobowiązać (...) do zwrotu skarżącemu R. D. kwoty 500 złotych, które wpłacił tytułem wpisu od skargi.

Uzasadnienie

I. Zawodnik R. D. zaskarżył pismem z dnia 25 kwietnia 2003 roku decyzję dyscyplinarną wydaną w dniu 24.02.2003 r. przez Komisję Dyscyplinarną (...) jako pierwszej instancji i utrzymanej w mocy przez Zarząd (...) jako drugiej instancji dyscyplinarnej decyzję z dnia 1 kwietnia 2003 roku.

R. D. wymierzona została przez Komisję Dyscyplinarną kara zasadnicza dyskwalifikacji na okres 18 miesięcy od dnia 24.02.2003 r. do dnia 24.08.2004 r.

Wymierzone zostały również kary dodatkowe:

- wykluczenia z kadry narodowej i olimpijskiej na okres 24 miesięcy,
- cofnięcie stypendium sportowego,
- wykluczenie ze składu na Halowe Mistrzostwa Świata we Francji,
- cofnięcie tytułu indywidualnego Mistrza Polski Seniorów 2002 r. i V-ce Mistrza Polski w Hali w 2003 r.,
- cofnięcie sprzętu sportowego przydzielonego w lutym 2003 roku.

Powyższe kary jak wynika z orzeczenia dyscyplinarnego wymierzone zostały w oparciu o par. 11 pkt. 2 Regulaminu Dyscyplinarnego (...) za wykroczenie dyscyplinarne wg par. 2 pkt. 1 powyższego Regulaminu tj. używania niedozwolonych środków farmakologicznych uznanych za dopingujące czego efektem jest pozytywny wynik kontroli antydopingowej przeprowadzonej przez Centralną Komisję ds. Doping w Sporcie.

Zawodnik w złożonej przez siebie skardze przyznał fakt, że tydzień przed Mistrzostwami Polski, które odbyły się w (...) w dniach 12-15.09.2002 r. wypalił dwa papierosy zawierające narkotyk w związku z czym badanie antydopingowe wykazało ślady zażycia marihuany. R. D. (...).

Z przeprowadzonych badań antydopingowych (...) stwierdza Komisja do Zwalczenia Doping w piśmie skierowanym do (...) fakt wykrycia środków dopingujących i możliwości wykonania analizy odwoławczej próbki rezerwowej o czym Związek powinien powiadomić Zawodnika. (...)

(...) przesłał w dniu 9.10.2002 r. pismo do Klubu Sportowego (...), którego członkiem jest R. D., informując o wyniku pozytywnym wskazującym na podwyższony wskaźnik marihuany z prośbą o podjęcie właściwej decyzji w tej sprawie. Klub Sportowy (...) pismem z dnia 24.10.2002 r. zawiadomił (...), że w związku z wykryciem w organizmie R. D. marihuany w dawce przekraczającej dopuszczalną normę Prezydium Zarządu Klubu udzieliło zawodnikowi nagany i nie powołało go na zawody Finałowe Pucharu Polski. (...). (...) zawiadomił następnie pismem z dnia 09.12.2002 r. Komisję ds. Zwalczenia Doping w Sporcie o podjętych sankcjach dyscyplinarnych w stosunku do R.D.

Niezależnie od powyższego Komisja Dyscyplinarna (...) wydała orzeczenie z dnia 24.02.2003 r. a więc po prawie pięciu miesiącach od daty badania nakładając na R. D. karę zasadniczą w postaci dyskwalifikacji zawodnika na okres 18 miesięcy, przy czym w decyzji podaje się okres 24 miesięcy /od dnia 24.02.2003 r. do 24.02.2005 r./ i kary dodatkowe w postaci:

- wykluczenia z kadry narodowej i olimpijskiej na okres 24 miesięcy,
- cofnięcie stypendium sportowego,
- wykluczenie ze składu na Halowe Mistrzostwa Świata we Francji,
- cofnięcie tytułów: indywidualnego Mistrzostwa Polski Seniorów 2002 i V-ce Mistrza Polski w Hali w 2002 r.,
- cofnięcie sprzętu sportowego.

Komisja wydając powyższe orzeczenie powołała się na par. 2 pkt. 1 i par. 11 pkt. 2 Regulaminu Dyscyplinarnego (...).

Podkreślić należy, że Związek nie zawiadomił R. D. o wszczęciu przeciwko niemu postępowania dyscyplinarnego, jak również nie wezwał go na posiedzenie Komisji Dyscyplinarnej, co uniemożliwiło zawodnikowi złożenie wyjaśnień, dostarczenie dowodów itd. Pozostaje to w rażącej sprzeczności z art. 10 Rozporządzenia Ministra Edukacji Narodowej z 18 września 2001 r. w sprawie szczegółowych zasad odpowiedzialności dyscyplinarnej za naruszenie przepisów antydopingowych, jak również narusza Regulamin Dyscyplinarny (...).

Od powyższego orzeczenia R. D. nie odwołał się, natomiast Zarząd (...) rozpoznał niniejszą sprawę jako II instancja odwoławcza z własnej inicjatywy i zawiadomił zawodnika pismem z dnia 1.04.2003 r., że Zarząd jako organ dyscyplinarny II instancji utrzymał w mocy kary dyscyplinarne nałożone na niego przez Komisję Dyscyplinarną (...) w dn. 24.02.2003 r., przy czym w zawiadomieniu tym podaje się inny /krótszy/ okres dyskwalifikacji zawodnika a mianowicie od 24.02.2003 do 24.08.2004 - a więc 18 miesięcy.

Od powyższego orzeczenia odwołał się zawodnik twierdząc, że kara jest za surowa, nieproporcjonalna do zawinionego czynu.

II. Na posiedzeniu Trybunału Arbitrażowego w dniu 23.06.2003 r. przesłuchany został R. D. i aktualny Prezes (...) J. W.. Trybunał Arbitrażowy wezwał również celem złożenia wyjaśnień Sekretarza Komisji do Zwalczenia Doping w Sporcie dr D. B..

Zawodnik w swoich zeznaniach potwierdził wszystkie fakty podane w odwołaniu, (...).

Prezes (...) J. W. (...) W końcowym wystąpieniu wniosła o złagodzenie kary dyscyplinarnej z 18 miesięcy do 12 miesięcy i pozostawienie wszystkich kar dodatkowych bez zmian.

Bardzo rzeczowe, obiektywne i świadczące o wysokim profesjonalizmie zeznanie złożył dr D. (...). Wykrycie marihuany uważa się za doping jeżeli Międzynarodowa Federacja danej

dyscypliny sportu tak stanowi. D.B. poinformował Zespół Orzekający, że był dwukrotnie w (...) informując o wynikach badań R.D., jak i innych zawodników i doręczył stosowne dokumenty. Było to bezpośrednio po otrzymaniu wyników badań, przy czym rozmawiał w tej sprawie z Sekretarzem Generalnym (...) R. J. i kierownikiem wyszkolenia Związku.

III. Trybunał Arbitrażowy zważył co następuje:

Trybunał Arbitrażowy do Spraw Sportu przy Polskim Komitecie Olimpijskim właściwy jest do rozpoznania niniejszej sprawy, gdyż zgodnie z par. 1 pkt. 2 rozpoznaje on środki zaskarżenia od decyzji dyscyplinarnych właściwych organów polskich związków sportowych. Droga wewnątrz-organizacyjna została wyczerpana, gdyż sprawa została rozpoznana przez dwie instancje dyscyplinarne Związku /Komisja Dyscyplinarna, Zarząd (...)/.

Jak wynika z materiału dowodowego zebranego w sprawie Trybunał Arbitrażowy stwierdził, że w niniejszej sprawie mamy do czynienia z wieloma uchybieniami proceduralnymi. (...) naruszył przepisy Rozporządzenia Ministra Edukacji Narodowej z dnia 18 września 2001 r. w sprawie szczególnych zasad odpowiedzialności dyscyplinarnej za naruszenie przepisów antydopingowych a w szczególności par. 3 i par. 10 p. 1.

Wydając zaskarżone orzeczenie organy dyscyplinarne (...) naruszyły w sposób rażący par. 10 powyższego Rozporządzenia nie zawiadamiając zawodnika o wszczęciu przeciwko niemu postępowania dyscyplinarnego i pozbawiając go możliwości uczestnictwa w posiedzeniach organów dyscyplinarnych, składania wyjaśnień, dostarczenia dowodów itd.

(...) naruszył również przepisy własnego Regulaminu Dyscyplinarnego stosując kary dodatkowe, których w ogóle nie przewiduje Regulamin. Naruszony został par. 20 ust. 2, par. 21 ust. 1 lit. a, par. 25 ust. 1 lit. a Regulaminu. (...) naruszył par. 25 Regulaminu. Zgodnie z tym przepisem wymierzenie kary nastąpić powinno, najpóźniej w terminie 60 dni od popełnienia wykroczenia. Badanie R. D. miało miejsce w (...) w dniu 15.09.2002 r., Związek poinformowany został o wyniku 09.10.2002 r., co w sposób niewątpliwy wynika z pisma (...) do KS (...). Tymczasem kara dyskwalifikacji nałożona została dopiero po około pięciu miesiącach. Należy podnieść, że Klub (...) wykonując polecenie (...) zawarte w piśmie z dn. 9.10.2002 r. udzielił zawodnikowi nagany i pozbawił go startu w Finale Pucharu Polski.

Trudno zgodzić się również z tezą reprezentowaną przez Związek, że zawodnik był już karany bo miał udzieloną nagane przez kierownika ekipy podczas zawodów we L., wobec czego kara za obecne przewinienie musi być surowa.

Nagana udzielona zawodnikowi przez kierownika ekipy nie może być traktowana równoznacznie z karą wymierzoną przez właściwy organ dyscyplinarny Związku, a taka kara nie była nigdy przedtem R. D. wymierzona.

Organy Dyscyplinarne Związku wydając skazujące orzeczenie mają obowiązek sporządzenia pisemnego uzasadnienia do czego obliguje par. 25 p. 2 Regulaminu Dyscyplinarnego. Ani orzeczenie I, ani II instancji takiego uzasadnienia nie zawiera.

Trybunał Arbitrażowy przyjął w świetle zebranego materiału dowodowego, że zgodnie z przepisem MKOl marihuana jest w grupie środków których użycie zabronione jest w niektórych dyscyplinach sportu, co powinno być wyraźnie stwierdzone. Przepisy dotyczące tej kwestii nie są jednoznaczne.

Przyjął natomiast należy, że postępowanie zawodnika było naganne. R. D. jako członek kadry narodowej i olimpijskiej, student AWF powinien zdawać sobie sprawę, że zobowiązuje go to do właściwego postępowania i nie naruszania norm moralnych i etycznych, które obowiązują zawodnika reprezentującego tak wysoki poziom sportowy jak R. D..

Trybunał Arbitrażowy uznał, że materiał dowodowy zebrany w postępowaniu wewnątrz-organizacyjnym oraz w postępowaniu przed Trybunałem daje dostateczną podstawę do merytorycznego rozstrzygnięcia sprawy i w związku z tym postanowił zmienić zaskarżoną decyzję dyscyplinarną i orzec co do istoty sprawy.

Z tych też względów Zespół Orzekający zmienił orzeczenie Komisji Dyscyplinarnej (...) utrzymane w mocy przez Zarząd działający jako II instancja dyscyplinarna uznając, że kara nagany pisemna wymierzona R. D. jest współmierna do popełnionego czynu. Równocześnie Trybunał Arbitrażowy uznał, że należy odstąpić od wymierzenia kar dodatkowych, które praktycznie zamykają zawodnikowi dalszą drogę sportową /pozbawienie sprzętu, cofnięcie stypendium/.

Trybunał Arbitrażowy wziął również pod uwagę dotychczasowe wyniki sportowe R. D., przy równoczesnym zdaniu matury, rozpoczęciu studiów i kontynuowaniu studiów w AWF w Krakowie.

(...)

Mając na uwadze powyższe okoliczności postanowiono jak w sentencji. Orzeczenie Trybunału Arbitrażowego PKOl. jest ostateczne. Rozstrzygnięcie o kosztach postępowania wydano na zasadzie art. 98 kpc.